

I tu, què hi posaries sota el focus?

Instal·lació i vídeo: Francesca Llopis

Música: Jordi Busquets

La llibertat com un feix de llums, com un esclat.

La llibertat que s'emmiralla en la llum, aquesta petita fúria que ens il·lumina i ens desperta Reacció!

La instal·lació, feta de llum i miralls, vol ser una reflexió sobre allò essencial de la nostra vida en societat, com a individus i col·lectius lliures. Cadascuna de nosaltres com el focus d'un mirall des d'on subratllar la nostra opinió crítica amb la societat des d'on vivim i construïm.

La instal·lació es desplega en diferents elements que ens reforcen i ens empoderen, ens multipliquen:

Tantes banderes com paraules, tantes paraules com persones, tantes persones com anhels.

Allò que teixim, que dibuixem, que imaginem, ens identifica i ens uneix en trama i ordit, en mil fils que ens esperonen d'una revolada cap al futur. En els estendards ens hi reconeixem, ens hi emmirallem i ens distingim, per similitud o per diferència, mai per exclusió. Les banderes, com a fet creatiu, ens embolcallen i ens són suport de noves iconografies i icones que representen el que volem posar sota el focus d'una manera crítica.

Mirall-tarima Allò que ens reflexa i que ens inclou.

Els miralls ens retornen la nostra imatge i la dels altres; la imatge d'allò que som i el que voldríem ser. Els miralls ens multipliquen i ens despleguen per l'espai. *Allò que ens fa més forts, però també més vulnerables, visibles.*

La tarima ens eleva i ens posiciona en l'espai, ens emmarca com a individus amb opinió, individus que alcem la veu per explicar-nos, oferir-nos, exposar-nos. En aquesta proposta, la tarima ens il·lumina amb un foc rasant, un escalf subtil que ens acompanya, flama erràtica arran de terra. La nostra veu, les nostres paraules, els nostres anhels, projectats cap al cel.

I tu, què hi posaries sota el focus?

La paraula: allò que queda dit, que ens permet expressar el pensament. La paraula, la nostra opinió, ens diferencia i ens fa còmplices d'una realitat. En aquesta instal·lació cadascuna de nosaltres podrà veure projectats aquells conceptes que li són més essencials de remarcar, de posar sota el focus.

Explosió i silenci que ens acosta.

Una música contemporània, feta de guitarra elèctrica i objectes quotidians ocuparan l'espai i acompanyaran la instal·lació, així com també el silenci com a senyal de dubte i reflexió.

